

Sygn. akt III Kp 1030/13

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Apelacyjnej – Mieczysław Śledź

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu z dnia 20 czerwca 2013 r. (data wpływu) sygn. akt Ap V Ds. 56/11 o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec **T. N.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia 3 października 2013 r., tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 4 kwietnia 2013 roku, sygn. akt II Kp 280/13 wobec **T. N.**, syna **Z. i M.** z domu **S.**, urodzonego w dniu (...) we **W.**

podejrzanego o to, że:

I. w okresie od października 1999 r. do grudnia 2000 r. we **W.**, **J.** i innych miejscowościach, działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z **M. B.**, **P. B.**, **J. B.** ps. (...) i osobą o ps. (...) w celu osiągnięcia znacznych korzyści majątkowych, czyniąc sobie stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających w postaci nie mniej niż 500 kilogramów marihuany o wartości łącznej nie mniejszej niż 4.500.000 zł, w ten sposób, że wielokrotnie przekazywał dostarczoną marihuanę przez osobę o ps. (...) z terytorium **H.** dla **M. M.** (2) i innych osób,

- t. j. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia zastosował wobec podejrzanego **T. N.** środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania w uzasadnieniu wskazując, że za zastosowaniem izolacyjnego środka zapobiegawczego przemawia fakt istnienia dużego prawdopodobieństwa, że podejrzany dopuścił się zarzucanego mu czynu, jak również realna zarówno obawa ukrywania się podejrzanego jak i utrudniania przez niego prowadzonego postępowania. Nie dopatrzone się przy tym istnienia przesłanek określonych w art. 259 k.p.k., które uzasadniałyby odstąpienie od stosowania tego środka.

W dniu 20 czerwca 2013 roku do tutejszego sądu wpłynął wniosek Prokuratury Apelacyjnej we Wrocławiu w kwestii przedłużenia tymczasowego aresztowania wobec **T. N.** na okres trzech miesięcy, tj. do dnia 3 października 2013 roku. We wniosku, złożonym na zasadzie art. 263 § 2 k.p.k., podniesiono, iż istnieje potrzeba wykonania czynności procesowych, których dotychczas nie przeprowadzono.

Wniosek ten zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że wciąż aktualne są wszystkie przesłanki do stosowania tymczasowego aresztowania. Spełniona jest dyrektywa ogólna, wyrażona w przepisie art. 249 § 1 k.p.k., mianowicie fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu przestępstwa został uprawdopodobniony w stopniu znacznym. Świadczą o tym wyniki dotychczas przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności w postaci wyników oględzin, okazań, zabezpieczonych dowodów rzeczowych, wyjaśnień współpodejrzanych.

Aby w sposób prawidłowy ukończyć postępowanie przygotowawcze należy wykonać jeszcze szereg czynności procesowych, które zostały określone we wniosku Prokuratora. Czynności te, to m.in. konieczność dokonanie ustaleń dotyczących źródeł dochodu podejrzanych, przesłuchania dalszych świadków, uzyskania materiałów w ramach międzynarodowej pomocy prawnej.

W terminie zakreślonym w poprzednim postanowieniu o stosowaniu wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania wykonywane były inne konieczne czynności procesowe, organowi prowadzącemu śledztwo nie można zatem zarzucić opieszałości w działaniu, a okoliczności przemawiające za przedłużeniem tymczasowego aresztowania, uznać można za "szczególne", w myśl przepisu art. 263 § 2 k.p.k.

Za stosowaniem wobec T. N. najsurowszego ze środków zapobiegawczych przewidzianych przez k.p.k. przemawia fakt, iż realna jest obawa ucieczki bądź ukrycia się podejrzanego, w szczególności wzięwszy pod uwagę charakter i okoliczności popełnienia zarzucanego podejrzanemu czynu. W przypadku odstąpienia na obecnym etapie postępowania od stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego zachodzi również, w ocenie sądu, wysokie prawdopodobieństwo podjęcia przez podejrzanego działań zmierzających do utrudniania toczącego się postępowania, chociażby poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań. Na obawę tą wskazuje już sam charakter zarzucanego podejrzanemu czynu, który, na co wskazują poczynione w sprawie ustalenia, był popełniony wspólnie i w porozumieniu z innymi dobrze sobie znanymi osobami, które łączą relacje o charakterze towarzyskim, a zależności te mogą realnie rzutować na zachowania procesowe współpodejrzanych.

Nadto należy zauważyć, że podejrzanemu zarzuca się popełnienie przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 12. Okoliczność ta, przy uprawdopodobnieniu w znacznym stopniu, że przestępstwo w rzeczywistości miało miejsce, stwarza realnym możliwość wymierzenia podejrzanemu surowej kary i stanowi samoistną przesłankę do stosowania tymczasowego aresztowania, określoną w art. 258 § 2 k.p.k. Okoliczności określone w art. 259 k.p.k. natomiast nie występują.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów - orzekł jak na wstępie.